

” Stundom, når jeg har vandret ret ud i den store alhede, hvor jeg kun har haft den brune lyng omkring og den blå himmel over mig; når jeg vankede fjernt fra menneskene og mindesmærkerne om deres puslen hernede, der i grunden kun er muldvarpeskud, som tiden eller en og anden urolig Tamerlan engang jævner med jorden; når jeg svævede hjertelet, frihedsstolt som beduinen, hvem intet hus, ingen snævert begrænset mark fængsler til pletten, men som ejer, besidder *alt hvad han ser*, som – ikke bor – men lysterer *hvor han vil*; når da mit vidt omsvævende blik i kimen skimtede et hus, og således ubehageligen standsedes i sin lette flugt: stundom opstod da, Gud forlade mig denne flyvetanke; thi andet var det dog ikke – det ønske, gid denne menneskevåning var borte! ”

Hosekræmmeren 1829

STEEN STEENSEN BLICHER

KLASSIKERDAGEN

TIRSDAG 18. SEPTEMBER 2018

TJEK IND PÅ

WWW.KLASSIKERDAGEN.DK